

Årsrapport
2019

INGRID

—

Deep
Forest

Art

Camp

Deep Forest Art Land

Deep Forest Art Land (Skovsnogen)
Årsrapport 2019

Trykt i Danmark i 2019

REDAKTØR
Kristina Taaning

DESIGN
NR2154

FORSIDE FOTO
Christina Reuter

FOTOS
Christina Reuter, René Schmidt, Pia Pedersen

ISBN
978-87-970694-1-7

© 2019 DEEP FOREST ART LAND

 deepforestartland
 Deep Forest Art Land

Deep Forest Art Land er en eksperimenterende kulturinstitution, hvor man kan mødes på kryds og tværs af samfundslag og interesser; hvor alle kan tænke og udfolde sig kreativt uanset baggrund; hvor kultur og kunst skabes i et samspil mellem institutionerne, kunstnere og de mange forskellige brugergrupper.

KONTAKT
Deep Forest Art Land
Døvlingvej, 6933 Kibæk, Danmark
+45 7179 0911
info@deepforestartland.dk
www.deepforestartland.dk

Indhold

2	Forord
7	Kunstprojekter og Workshops i forbindelse med INGRID – Deep Forest Art Camp
26	”NU GÅR JEG BARE <i>ALL IN</i>” Læring om samtidskunst, fællesskab og natur i INGRID – Deep Forest Art Camp - Helene Illeris
38	Om Deep Forest Art Land

**80 piger og 20
samtdskunstnere
gjorde INGRID – Deep
Forest Art Camp til et
eksperimentarium for
pigeliv og fremtidens
spejderlejr**

Et utraditionelt samarbejde mellem De grønne pigespejdere og Deep Forest Art Camp mandede den første uge i juli 2019 ud i en camp for unge piger mellem 13 og 20 år. Her fik pigerne mulighed for at udtrykke sig gennem kunst og lejrlev.

Lejren gav de unge piger et nyt fællesskab, hvor de prøvede sig selv af på nye måder. De grønne pigespejdere har 100 års erfaring med lejrliv og med at lave udfordrende aktiviteter i naturen. Deep Forest Art Land har på kort tid opbygget et stærkt brand inden for samtidskunst i nye rammer (naturen). Med partnerskabet bragte de to parter det bedste fra deres verdener sammen for at forny både pigespejderne og introducere nye målgrupper til Deep Forest Art Lands

univers. På en lille uge blev campen et statement over al den power og det potentiale, som unge piger indeholder, men nogen gange holdes tilbage, fordi de ikke altid tror på sig selv. Der deltog også piger som ikke normalt er spejdere, og for dem var det helt nyt at bo i en camp og sove udendørs en hel uge. Andre kommer ud af komfortzonen ved at medvirke i en performance og andre igen ved at indgå nye bekendtskaber.

Kunstprojekter og Workshops i forbindelse med INGRID – Deep Forest Art Camp

Nanna Abell
Lisbeth Bank & Pernille Bøggild
Benedikte Bjerre
Signe Boe
Ea Borre & Ragnhild May
Jacob O. Henry
Sophie Hjerl
Heidi Hove
Sophus Ejler Jepsen & Cecilie Bendixen
Nicole Cecilie Bitsch Pedersen
Marika Seidler
Seidlers Sensorium
Nils Elvebakk Skalegård
Vladas Suncovas
Pernille Kapper Williams
Søren Aagaard
det Kgl. Danske Kunstakademi
René schmidt
Marianne Skaarup Jakobsen

Duftkogler

Nanna Abell

Duft er et rummeligt, men flyvsk materiale. Nanas workshop handlede om sanseligt at skifte bevidsthed og fokusere sin opmærksomhed omkring lugtesansen.

Nanna gik i dialog med pigerne om lugtesansens betydning i vores hverdag og om parfumens kulturhistorie fra magi og mystik til i dag, tilsat anekdoter om Chanel, Cleopatra og Napoleon. Nanna byggede en arbejdsstation op i skoven bestående af en smeltedigel, et tørrestativ og et læhegn af rafter, der også fik funktion som en billedcollage af udklip fra moderne parfumereklamer. Her fremstillede pigerne i ugens løb duftgranater af grankogler. Grankoglerne blev dyppet i smeltet bivoks tilsat forskellige æteriske olier. Når koglerne blev brændt på lejrbålet, introducerede de et nyt duftunivers, som indeholdt andre forestillinger og stemninger, og som kontraster til skovens miljø.

Naturens vævere **Lisbeth Bank &** **Pernille Bøggild**

Lisbeth og Pernille opførte inden lejrens begyndelse et udkigstårn af granrafter i skoven. Under lejren beklædte de sammen med pigerne tårnets sider med indsamlede materialer fra skov og eng, som blev vævet ind i konstruktionen. Det blev en workshop som også kom til at handle om samarbejde og kreativitet, når pigerne sammen skulle finde materialer og sætte det hele sammen. Derudover var det muligt for én person ad gangen at kravle op i tårnet og overskue lejren oppefra. Ud over fællesskabet og erfaringerne med at vælge materialer og anvende dem, kom det også til at handle om at kravle rundt som væverfugle og vævermyrer og bringe teknologi, natur, maskuline og feminine værdier sammen. Forløbet blev afsluttet med en performance, hvor kunstnerne og pigerne malede sig som urfolk med hvidt ler, sort jord og gul okker, med blomster og kviste i håret.

Lagkagebord i gips Benedikte Bjerre

Benedikte tilrettelagde en workshop som i meget høj grad handlede om, at der kunne opstå en fælles energi med de piger, hun samarbejdede med. Det skulle være sjovt, og der skulle skabes nogle fælles erfaringer i løbet af meget kort tid. Pigerne skulle have mulighed for at give den los - uden hensyntagen til "den gode smag", hvad der er rigtigt og forkert, eller hvad der ser "pænt" ud. Det skulle trække tråde til pigernes egen hverdag og erfaringer, så de kunne lære at slå sig løs i det kreative. Ambitionen for opgaven var dog også, at den skulle have et skulpturelt potentiale. Opgaven tog udgangspunkt i at lave lagkager i gips. Lagkagen er et af de mest kendte fejringssymboler, og gipsen kan minde om flødeskum – hertil kom lysene i "kagen", som der også er mange ritualer knyttet til. Alt sammen noget som pigerne kunne relatere til. Workshoppen afsluttedes med en ceremoni hvor "lagkagerne" blev præsenteret og lysene tændt, og pigerne fik mulighed for at ønske. Det blev også en anledning til at reflektere over værdier og ritualer.

Lejrsang Signe Boe

Pigerne blev inviteret til en workshop omkring skabelsen af en ny sang, som blev præsenteret som en lydinstallation på ugens sidste dag. Signe Boe og pigerne startede med at synge nogle eksisterende sange og tale om, hvad en sang skal kunne, og hvordan vi husker gennem sang for at handle. Ud fra en tale som Lady Olave Baden-Powell holdt på landslejren i Hald i 1962, opfandt pigerne derefter deres egne sanglinjer, som Signe dokumenterede i form af lydoptagelser. Signe Boe satte dem efterfølgende sammen til en ny sang/lydcollage. Pigerne indsat vil derfor leve videre i form af en sang med tekst og notation, som pigespejderne også kan synge i fremtiden.

Vindspejlet
Ea Borre &
Ragnild May

Ea og Ragnild bidrog med det skulpturelle lydværk Vindspejlet som blev en markør og et pejlemærke midt på lejrpladsen. Vindspejlet er en bevægelig skulptur af bemalet stål og samtidig et kompositorisk værk, der bearbejder lyden af vinden i skoven.

Foto: Ragnild May og Ea Borre

Jacob O. Henry

Jacob byggede en åben rumlig struktur af spejdnernes traditionelle byggematerialer rafter, reb og snor med udgangspunkt i tipien, som den kendes tilbage fra indianerkulturerne i Nordamerika. Opbygningen af strukturen foregik i en improviserende dialog med det omgivende landskab og uden et færdigt billede i hovedet. Kunstneren, såvel som pigerne, skulle reagere spontant på idéer, efterhånden som de opstod, men også betinget af rafternes geometriske natur og muligheder. Jacob efterlod en struktur som fremstod som en åben arkitektur eller abstrakt skulptur, som pigerne selv fik mulighed for at bygge videre på og indtage som værested i pauserne mellem øvrige workshops.

VR-experience Sophie Hjerl

I denne workshop fik pigerne mulighed for at repræsentere sig selv både fysisk-skulpturelt og i det virtuelle rum. I den fysiske virkelighed indgraverede hver af deltagerne en totempæl med et symbol, som angav hvor de kom fra, hvor de stod på det tidspunkt, og hvor de var på vej hen. Pælen er blevet opsat i skoven som en symbol-skulpturer frossen i tid. I den virtuelle del af workshoppen blev pigerne filmet og indsat i et virtuelt univers. Når man betragter totempælen gennem VR-teknologi vil det i stedet for pælen være pigerne selv, man ser - hver især i gang med at spise et æble. Værket handler om at undersøge vores dobbelteksistens i det fysiske og virtuelle rum, og hvordan vi eksisterer som kropslige og sproglige væsner imellem disse rum.

Træarbejde & totempæl Heidi Hove

Heidi udstyrede pigerne med tungt værktøj og lod dem bearbejde træstubbe af forskellig størrelse. Her fik pigerne lov til at slå sig løs i en disciplin, som de fleste piger sjældent beskæftiger sig med. Stubbene blev efterfølgende sammensat til fire totempæle, der nu står som monumenter for INGRID – Deep Forest Art Camp og pigeliv anno 2019. Hver af pigerne fik mulighed for at sætte deres eget mærke på stubben med et træskærersæt. På den måde blev totempælene også et monument for den mangfoldighed af udtryk, som campen også afspejlede.

Skibelundteltets tekstil-laboratorium Sophus Ejler Jepsen & Cecilie Bendixen

Sophus og Cecilie præsenterede et selvbygget tekstil-laboratorium, hvor der blev eksperimenteret med plantefarvning, broderi og med at knytte dragter af jute sammen med pigerne. I Deep Forest Art Lands forskellige habitater gik kunstnere og deltagere på jagt efter jord, bark, rødder og planter, som blev bragt tilbage i teltet. Her blev de fundne ting kogt med garner, som var blev brugt til at farve og brodere dragterne. Workshopen bragte deltagerne tættere på naturens materialer, steder og farvekvaliteter. På den måde kunne det at bruge folkekunst og gamle traditioner, og den følsomhed der findes her, være med til at give inspiration til spejderbevægelsens uniformer og æstetik her i 2019. Det var endvidere med til at skabe refleksion hos pigerne om, hvordan vi bruger og omgås med naturen.

Elektronik, støj, skulptur & skov

+

Gong for time Nicole Cecilie Bitsch Pedersen

I Nicoles workshop undersøgte pigerne de skjulte soniske kvaliteter af genstande fra deres hverdag og naturen i en hands-on workshop, der kombinerede elektronik, støj, skulptur og natur. Sammen med Nicole byggede pigerne små, primitive elektroakustiske instrumenter af en kasse, en højttaler, en lille lydforstærker, en kontaktmikrofon, samt ting de fandt i naturen. Kasserne kunne bl.a. skabe en række feedback lyde mellem højttaler og mikrofon, som pigerne kunne tweeke på forskellige måder. Efterfølgende fik pigerne mulighed for at tage lyd-instrument-skulpturerne med ud i naturen og undersøge de lyde, de kunne opdage og lave med den. Ud over sin workshop installerede Nicole et værk i skoven, der viste resterne af et arkæologisk fund fra oldtiden i tre dele: en gong af metal; en forkullet træstruktur, som har været brugt til at holde gongen; og et instrument til at slå på gongen. I en montre ved siden af vises et Kort over nattehimlen i form af et forkullet træstykke med små diamanter, der reflekterer himlens lys.

Voks SkoV
+ Å vil liv
Marika Seidler,
Betina Birkjær
Hansen, Alaya
Riefenstahl &
Freya Schaumburg

Marika organiserede på lejrens første dag en performance-vandring omkring åen i Deep Forest Art Land med titlen Å vil liv: en vandringrejse gennem landskabet og flydende på åen for 6 piger ad gangen. Undervejs på vandringen mødte pigerne 4 performere, som på forskellig vis inddrog dem sanseligt og skærpede deres forståelse for åens liv og af åen som symbol på at træffe valg på vej i livet. Et filmhold optog vandringerne, som efterfølgende redigeres til en samlet film.

Marika Seidler lavede desuden også workshoppen Voks skoV, hvor hun og tre performere guidede pigerne til at lave land-art og improvisation i skovens forskelligartede områder. Her var fokus på at skabe et fortroligt fællesrum. Denne del af projektet blev afsluttet med en stor samlet performance for venner, familie og gæster på lejrens sidste dag.

Foto: Marika Seidler

**Relationen mellem
lyd og rum/Nils'
lydworkshop/
Nils' audiovisuelle
workshop
Nils Elvebakk
Skalegård**

I denne workshop arbejde pigerne med lyd i relation til omgivelserne. I dette tilfælde Deep Forest Art Land. Kan man fange et steds ånd gennem lyd, rytmer eller toner? Hvad sker der, når man tilføjer lyd til et sted? Hvad er relationen mellem det visuelle og det auditive? Hvad sker der med steder, når man tilføjer en eller flere lyde? I arbejdet med at skabe lyde kunne pigerne anvende og forholde sig til alt, hvad der fandtes i skoven. Forløbet blev afsluttet med en performance og opførelse af et fælles lyd-værk sammen med kunstneren Nils.

***En lettere lejr/
En anderledes
lejrkonstruktion***
Vladas Suncovas

I denne workshop fik pigerne mulighed for at bygge rumlige strukturer og modeller som kunne tage form af f.eks. telte eller møbler. Vladas havde medbragt materialerne: Nogle lange træstokke, der kunne sættes sammen på forskellig vis ved hjælp af bolte og møtrikker. Pigerne kunne på denne måde undersøge nye gør-det-selv byggemetoder og fremgangsmåder, som de kunne anvende kreativt til at give deres bud på, hvordan en spejderlejr kan se ud i fremtiden.

Pernille Kapper Williams

Pernille tog en højtidelig spejdertradition under behandling: Flaget. Dagene på en normal spejderlejr starter altid med flaghejsning i fællesskab. Pernille producerede et stort lejrflag samt en række mindre patruljeflag til sommerlejren. Billederne på flagene blev oprindeligt malet med make-up såsom øjenskygge og rouge med udgangspunkt i make-up farver udvalgt af pigerne, som deltog i lejren. De malede billeder blev så fotograferet og digitalt forstørret op, hvorefter de blev printet på tekstil og syet om til flag. Lejrflaget blev hver morgen hejst op i en flagstang, mens de mindre flag indgik i pigernes daglige patruljering og andre aktiviteter i skoven, herunder snak omkring lejrålet omkring unges iscenesættelse.

Naturens forråd **Søren Aagaard**

Billedkunstneren og kokken Søren Aagaard stod for en mad-workshop med overskriften Naturens Forråd. Denne workshop strakte sig over to dage og som udelukkende var vegetarisk. Første dag gik med at bygge et køkken op i skoven med rygeovn, jordovn og BBQ, ryge og sylte råvarer, samt finde spiselige ting i skovbunden. Anden dag gik med at tilberede maden og dække bord. Maden blev om aften serveret for de andre piger til et stort fælles vegetarisk festmåltid. Søren Aagaard fik undervejs i workshoppen pigerne til at reflektere over forskellige emner omkring madkultur, forråd, stenalderen og fremtidens mad m.m. Workshoppen fik også sat fokus på, hvad moderne spejdermad også kan bestå af.

Camp Billedhuggerhaven

I den modsatte ende af skoven iff. campen ligger Billedhuggerhaven Deep Forest Art Land, hvor nuværende og gamle elever fra det Kgl. Danske Kunstakademi har værksted og udstillingsrum, var der også en lejr. På samme tid med INGRID boede der her en række kunstelever fra det Kgl. Kunstakademi i København. De havde deres egne projekter i løbet af ugen som f.eks. opførelsen af en svedhytte og en ny konstruktion, der blandt andet skal fungere som værksted for besøgende kunstnere.

Deltagerne i campen fik intet at vide om, hvad der foregik i Billedhuggerhaven, men blev opfordret til at finde modet, tage en chance og gå på ekspedition til den anden ende af skoven. Her blev deltagerne igen indlemmet i et nyt fællesskab og mødte kunsten og den kreative proces på anderledes måde.

**Spejdermonument
"kvinden i det 21.
århundrede"
René Schmidt**

Momenter i det offentlige rum udgøres traditionelt af nøgne damer og majestætiske mænd. Billedkunstneren René Schmidt benytter De Grønne Pigespejderes 100-års jubilæum til at skabe et monument af kvinden i det 21. århundrede. Til lejren skabte René en skulptur af en 4,5 m. lang kvinde, der vil være en varig reference til INGRID - Deep Forest Art Camp.

**Raw Material
Forest Lab
Marianne Skaarup
Jakobsen**

Marianne Skaarup Jakobsen bidrog med en workshop med titlen Raw Material Forest Lab, hvor hun sammen med pigerne satte fantasien fri og byggede skulpturer og konstruktioner af ler og skovens egne materialer. Hun inddrog i sin workshop også konstruktion af Jacob O'Henry, hvor pigerne kombinerede rafter, reb, ler og materialer fundet i skoven. De arbejdede uden plan eller formål, men lod blot fantasien og kreativiteten styre processen.

” NU G
BARE A

ÅR JEG LL IN''

Læring om samtidskunst, fællesskab og natur i
INGRID – Deep Forest Art Camp

Af Helene Illeris

Helene Illeris er ph.d. og professor i kunsthøjskolepædagogik ved Universitetet i Agder (UiA) i Norge. Hendes forskning omhandler kunst- og billedpædagogik med fokus på samtidskunst, visuel kultur og bæredygtighed. Helene er tidligere leder af det nordiske forskernetværk CAVIC (Contemporary art and visual culture in education) og er nu leder af forskningsgruppen Kunst og sociale relationer ved UiA. For mere info se: <https://www.uia.no/kk/profil/heleneil>

Indledning

Kunst-lejren *INGRID – Deep Forest Art Camp*¹ fandt sted i den første uge af skolernes sommerferie i 2019 på udstillingsstedet *Deep Forest Art Land* som ligger mellem Herning og Billund i den sydligste del af Herning kommune. Lejren var organiseret i et samarbejde mellem *Deep Forest Art Land* og *De grønne pigespejdere* i Herning og Billund kommuner i anledning af *De grønne pigespejders* 100-års jubilæum, og den var et tilbud til piger fra hele landet i alderen 13-20 år, spejdere såvel som ikke-spejdere.

Målet med lejren var at pigerne, gennem deltagelse i en række forskellige workshops ledet af kunstnere, skulle ”opleve naturen som et eksperimenterende rum hvor de tør kaste sig ud i nye udfordringer”². Desuden var det vigtigt at skabe et møde mellem på den ene side spejdernes kompetencer omkring at bo i teltlejr og løse opgaver i naturen og på den anden side samtidskunstens potentialer for at udvikle nye og anderledes måder at tænke og handle på. Hvordan kunne spejderbevægelsens praktiske omgang med naturen tænkes sammen med kunstens æstetiske og sanselige tilgang?

Som forsker vakte *INGRID* min interesse fordi jeg i en årrække har interesseret mig for bæredygtighed i forbindelse med samtidskunst og pædagogik, både i og uden for skolen (se fx Illeris 2016, 2017). Med inspiration fra blandt andre den amerikanske filosof Timothy Morton (2018) er jeg optaget af hvordan undervisning med kunst kan udvikle deltagernes økologiske opmærksomhed så de bliver bedre til at opleve fællesskab med fx natur, dyr, genstande og materialer. Jeg var på den baggrund nysgerrig efter at se hvilke læringspotentialer der fremkommer når man, som i *INGRID*, helt konkret arbejder med kunst i naturen over en længere periode.

Undersøgelsen

Efter henvendelse til Deep Forest Art Land fik jeg mulighed for at være med på kunstlejren i to dage som deltagende observatør³. Gennem mine notater og billeder fra lejren og gennem samtaler med nogle af de involverede har jeg prøvet at identificere dels hvad deltagerne konkret fik mulighed for at lære og erfare på INGRID, dels hvordan denne læring evt. kan bidrage til at udvikle økologisk opmærksomhed når man ser projektet i et længere perspektiv.

Gennem en første analyse af mit materiale har jeg opsummeret de konkrete muligheder for læring, jeg observerede i tre punkter:

1. *Lære om samtidskunst.* At skabe sammen med kunstnere og få adgang til at forstå deres praksis og syn på kunst. At forstå at kunst kan være en proces og at det sociale samvær kan være et kunstværk i sig selv.
2. *Lære om fællesskab og om sig selv.* At turde give sig i kast med uvante ting sammen med nogen man ikke kender. At opleve sig selv og sin krop på nye måder i nye sociale og materielle sammenhænge.
3. *Lære om naturen.* At se naturen ikke bare som en opslagsbog af forskellige arter eller som en leverandør af materialer, men som en samarbejdspartner og en værensform der har værdi i sig selv.

Når det kommer til konkrete situationer, kan det naturligvis være vanskeligt at adskille de tre læringsområder. I det følgende vil jeg ikke desto mindre prøve at skelne dem analytisk ved at gå ind på områderne hver for sig. I hvert afsnit præsenterer jeg det enkelte område og hvordan det kom til syne på INGRID. Desuden prøver jeg at uddybe analyserne gennem konkrete eksempler fra tre af de workshops jeg besøgte under mit feltarbejde: *Naturens vævere* v. Bank & Bøggild, *Lagkagebordet* v. Benedikte Bjerre og *Voks skoV* v. Seidlers Sensorium.

Lære om samtidskunst

Samtidens kunst forandrer sig hele tiden og kan derfor være svær at sætte ord på. Kunstnerne laver fortsat malerier og skulpturer, men de laver også installationer, performances og forskellige typer af begivenheder hvor publikum inviteres til at deltage aktivt og blive en del af "værket". Med et begreb fra kunsthistorikeren Claire Bishop (2012) taler man om kunstens *sociale vending*. I løbet af de sidste år er man desuden begyndt at se konturerne af en økologisk tilgang til kunst hvor ikke alene mennesker, men også genstande, materialer, andre levende væsner og landskaber indgår som ligestillede partnere i kunstprojekterne. Denne tilgang defineres ofte som *ny-materialistisk* (se fx Kontturi, 2014).

I denne optik kunne workshopene på kunstlejren INGRID – Deep Forest Art Camp i sig selv forstås som små sociale og ny-materialistiske kunstprojekter. Gennem aktiv deltagelse fik pigerne mulighed for at opleve kunst, ikke bare som produktion af et værk, men som en sansende og skabende proces: at udforske stedet, materialerne, bevægelserne, lugtene, lydene og synsindtrykkene og at samle, sammenføje, dyppe, klaske, væve, hugge, konstruere. Forskellen mellem en kunstnerisk praksis og fx en spejderpraksis er netop i selve tilgangen: Hvor spejdernes fokus vil være orienteret mod et resultat som kan leve op til på forhånd vedtagne parametre, vil den kunstneriske tilgang have fokus på det æstetisk-sanselige i processen.

Et andet vigtigt aspekt var kontakten med kunstnerne over tid. I de fleste tilfælde begyndte workshopene med at deltagerne blev inviteret ind i en "verden" skabt af kunstneren, fx en lejr i skoven, et telt, en performance, eller en bunke materialer på et bord. Kunstneren gav eksempler på sin egen kunstneriske praksis, fx ved at vise et værk hun eller han havde lavet til Deep Forest Art Land, og på hvordan workshoppen knyttede an til det. På den måde lærte deltagerne konkret om hvad samtidskunst kan være og om hvad det indebærer at arbejde som kunstner.

Eksempel: Naturens vævere

Til INGRID havde kunstnerne Lisbeth Bank og Pernille Bøggild på forhånd bygget et fem meter højt tårn af rafter fra skoven og spændt vandrette tråde ud mellem rafterne på nogle af tårnets sider. Sammen med kunstnerne sankede pigerne forskellige typer græs, blade og bark som blev lavet til strimler og vævet som lodrette striber ind mellem de vandrette tråde. Både indsamling og vævning var et udfordrende og til tider ensformigt arbejde der krævede både fingerfærdighed og tålmodighed. Den sidste dag klædte deltagerne sig ud og malede sig med jord så de næsten blev en del af både tårnet og skoven omkring samtidig med at de fortsatte deres vævepraksis.

De gange jeg besøgte tårnet, var workshoppen præget af en egen ro og koncentration hvor alle arbejdede som små tandhjul i en fælles maskine med det mål at få vævet mest muligt og smukkest muligt på den tid workshoppen varede. Den alvorlige og målrettede stemning blev underbygget af kunstnerne som egentlig havde en ambition om at tårnet skulle væves færdigt i løbet af lejrens fem dage og som derfor arbejdede videre om aftenen når deltagerne var gået. En vigtig del af projektet var at vævningen skulle skabe et smukt og harmonisk sribemønster og være korrekt udført. Workshopens rytme var ensformig og cirkulær så deltagerne kunne glide ind og ud uden at bryde den.

At man på en måde bygger et hus, et afskærmet sted eller et hjem, giver en energi der folder sig om sig selv. Strå, blade og bark sankes og hentes ind hvor de får en ny betydning som materialer. Materialer, der omformes af flittige hænder til strimler og igen fra strimler til væg i et sindrigt mønster. Da jeg spørger

en af pigerne hvorfor hun har valgt denne workshop, er svaret kort: "Fordi jeg gerne ville være med til at væve et hus". En anden siger at hun jo egentlig ikke anede, hvad hun meldte sig til, men at hun og en veninde bare var nysgerrige. De to piger fortsætter med at småsnakke mens mange af de andre arbejder i tavshed, fokuseret⁴.

Gennem at være med i Naturens vævere lærte deltagerne om at samarbejde med naturens materialer, om væveteknik, om fingerfærdighed, tålmodighed, udholdenhed, ting som det måske ikke er så nemt lige at sætte ord på. De lærte også at kunst kan være en uafsluttet proces hvor de besøgende inviteres til selv at forestille sig hvad der foregår: I stedet for at ende som et færdigt monument blev naturtårnet undervejs omformuleret til at være et work in progress hvor besøgende i Deep Forest Art Land fremover kan forestille sig at skovens vævere blot har forladt tårnet for en stund, måske for at gå ned og bade i åen⁵.

Lære om fællesskab og om sig selv

Socialt set var det ganske krævende at deltage på campen dels fordi man hele tiden var sammen med andre, dels fordi pigerne havde ret forskellige baggrunde, og der var få som kendte hinanden fra før⁶. Flere af de piger jeg snakkede med, fremhævede at de ønskede at få nye venner, men at det havde været lidt svært i begyndelsen fordi deltagerne var så forskellige. På den anden side syntes de at det var spændende at prøve sig selv af i nye grupper på tværs af baggrund og interesser, og de oplevede det som dejligt at der kun var piger fordi alle som udgangspunkt havde lige adgang til alle opgaver og positioner når der ikke var drenge med.

Et af lejrens vigtigste temaer var på forhånd defineret som "at turde" og "at tro på sig selv". På spejdernes hjemmeside kunne man således læse at "Det er drømmen, at campen bliver et statement over al den power og det potentiale, som unge piger indeholder, men alt for ofte holder tilbage, fordi de ikke tror på sig selv"⁷. Flere af de piger jeg snakkede med, var også meget bevidste om at lejren skulle styrke deres personlige mod, ligesom flere af kunstnerne understregede at deres workshops havde frigørende potentialer.

At lære om fællesskab og om sig selv handlede på INGRID i høj grad om at udfordre tanken om social uniformitet og arbejde med den enkeltes mod til at indgå i fælles aktiviteter uden at gå på kompromis med sig selv. Denne type læring knytter bl.a. an til uddannelsesforskeren Gert Biestas fordring om at god uddannelse bør fremme *subjektifikation*, forstået som elevens mulighed for at blive til som subjekt ved at prøve at fremstå som "sig selv" i konkrete situationer uden at give efter for andres forestillinger om hvem man bør være⁸.

Eksempel: Lagkagebord i gips

I sin workshop havde kunstneren Benedikte Bjerre lagt vægt på at skabe en særlig type legende og frigørende energi. Idéen var at workshoppen skulle afspejle det kaos, men også de muligheder der ligger i uvisheden om hvordan noget kan blive, fx når man deltager i en kunstlejr hvor ingen, heller ikke kunstnerne, helt ved hvad de går ind til.

Med inspiration fra det absurde tebord i *Alice i eventyrland* skabte deltagerne et kagebord, som nok skulle markere en slags fejring af pigespejdernes 100-års jubilæum, men som først og fremmest skulle kunne virke som en motor for at frigøre energi, både hos pigerne og i selve materialet. Udgangspunktet var en stor mængde gips og en masse murerspande, med kunstnerens ord "meget basic materialer i ret dårlig kvalitet"⁹, som sammen med kunstnerens egen energi kunne hjælpe pigerne med at slippe sig løs og virkelig give los. Kunstneren beskriver processen således:

Da de først fik lov til at fyre den af, fyrede de den så bare totalt af. Altså fuldstændig, ikke til at få kontakt med i forhold til at det måske var bedre at vente lidt med at gøre sådan dér og sådan dér. I starten var de meget opsøgende omkring gipsen, hvornår den var klar til at blive brugt og sådan. Men så begyndte de at føle sig mere og mere trygge ved det, og så bare kastede de med det og smurte det ud i hovedet på hinanden og i hovedet på mig og tegnede sådan et ansigt i hovedet på mig. [...] De sagde nogle ret fede ting: Der var én som sagde "nu går jeg bare all in. Nu tager jeg handskerne af og går all in", og så stak hun hænderne ned i gipsen og begyndte at kage rundt med det.

Jeg ville afpasse workshoppen til situationen. Jeg oplevede at det var vigtigt for mig at være generøs dér. At det var en fed oplevelse. At de syntes det var sjovt. At det ikke på nogen som helst måde skulle handle om at lave mit værk eller noget der skulle blive til noget bestemt, men at det skulle være en oplevelse vi fik noget ud af sammen¹⁰.

I kagebords-workshoppen lærte pigerne en helt anden tilgang til fællesskab og selverkendelse end i *Naturens vævere*. I stedet for tålmodighed og meditativ gentagelse handlede det om at fyre den af og gå all in i en slags energi-rus, som gjorde, at de oplevede den kunstneriske proces som en mulighed for kropslig frigørelse. Kunstneren mente også at spejdermottoet "piger kan også" simpelthen er for tamt fordi det lægger op til en sammenligning med drenge, og at mottoet hellere skulle være "piger kan rigtig meget". På den måde oplevede pigerne, hvad det helt konkret vil sige at give los i et fællesskab uden at skulle underlægge sig en masse udefrakommende regler. Workshoppen viste hvordan fællesskab kan handle om meget mere end gensidig forståelse af forskelligheder. Det kan handle om en fælles energi, et fællesskab som inkluderer både krop, kraft, materialer og muligheder for den enkelte til at slå sig løs, måske som en ny version af sig selv.

Lære om at være i naturen/økologisk opmærksomhed

Mange af workshoppe inviterede landskabet og naturen ind i projekterne som aktive samarbejdspartnere. I nogle tilfælde blev den kunstneriske tilgang sammenvævet med en naturvidenskabelig tilgang hvor man lærte om landskabet og om naturmaterialers fysiske egenskaber. I andre tilfælde blev kunst og æstetik kombineret med en klassisk spejder-tilgang, hvor samspillet med naturen handler om at gøre noget aktivt og konstruktivt, fx etablere en lejr, bygge et tårn eller rejse totempæle.

Fælles for workshoppe var at de arbejdede med at sanse naturen, både gennem at være tilstede i den og gennem at udforske den aktivt. Projekterne inviterede hver især til at erfare naturen på nye måder: At væve med naturmaterialer mens man sidder ude i al slags vejr som i *Naturens vævere*, at boltre sig og slå sig løs med gips som i *Lagkagebordet*, eller måske bare at sidde og snakke omkring et bål og dyppe grankogler i flydende bivoks tilsat æteriske olier som i Nanna Abells workshop *Duftkogler*, er alle sammen kropslige måder bebo naturen på. Her bliver man kold, våd og beskidt, men også varm og overvældet af levende materialer som dufter, knækker, sviner og omformes i kunstneriske processer.

At være *i og med* naturen i længere tid fordrer en type opmærksomhed, som er distribueret og indlejret i omgivelserne. Timothy Morton definerer *økologisk opmærksomhed* som "acknowledging in a deep way the existence of beings that aren't you with whom you coexist" (Morton, 2018, s.128). At være økologisk opmærksom handler altså om at opleve hvordan vi er forbundet med alt det i verden som ikke er mennesker, dvs. det "mere-end-menneskelige"¹¹. Det handler om at forstå at selvom mennesket på mange måder har udviklet sig til en stærkt dominerende art så er vi måske ikke så særlige som vi kan fristes til at tro når vi for eksempel bruger det meste af tiden indendørs i alle vores menneskeskabte bygninger. Når vi kommer ud i skoven bliver vi opmærksomme på vores skrøbelighed og afhængighed. En sund opmærksomhed hvis vi vil forstå vigtigheden af at handle bæredygtigt i pagt med vores eget eksistensgrundlag og "beings that aren't you".

Eksempel: Voks skoV

Vi sidder i skrædderstilling på skovbundens bløde mos med bind for øjnene og sanser omgivelserne. Vi rækker hænderne frem og får lagt noget i dem. Jeg får noget som jeg kan mærke er en lille gren. Jeg begynder at udforske den. I begyndelsen mærker jeg at den er kold og lidt fugtig, og at den de fleste steder er dækket af bark. Én efter én mærker jeg forgreningerne, de små kviste der stikker skråt ud, faconen, min hud mod grenens bark. Så skal jeg give grenen tilbage til den der har givet den til mig. Men jeg bliver bedt om at fortsætte med at gøre de samme udforskende og følede bevægelser med hænderne som da jeg havde grenen. Og det føles faktisk som om den er der endnu. Jeg kan huske hvor kvistene sad og følelsen af bark mod hud. Grenen eksisterer fortsat i mine hænder.

Så vælger vi en ny partner: et træ. Alle træerne er så høje at vi slet ikke kan se toppen. Vi vælger bare en stamme som vi stiller os så tæt op ad som det nu kan lade sig gøre på grund af de små nøgne grene der stikker ud til alle sider. Grene som ikke har nåle på da alt for lidt lys trænger igennem fordi træerne står så tæt og er helt lige høje. Jeg går i gang med at lære stammen at kende med mine hænder. Træet er levende. Jeg oplever næsten at det rækker ud efter mig eller i hvert fald, at der er en slags gensidighed i berøringen. De andre piger gør

det samme, og da jeg forsigtigt åbner øjnene på klem, ser det utrolig smukt ud som vi står der mellem stammerne og relaterer til hvert vores træ i dette magiske landskab hvor solen kun når ned gennem et filter af trætoppe højt, højt oppe. Senere får vi at vide at netop dette skal blive en del af vores performance, men da vi gør det, er det bare tilstedeværelse nu og her.¹²

Sanse-øvelserne var en del af Voks skoV, en performance workshop ledet af Marika Seidler med deltagelse af yderligere to performere: Betina Birkjær Hansen og Alaya Riefenstahl. I denne workshop spillede landskabet en vigtig rolle i alt hvad vi gjorde. Vi lærte om hvordan skoven var blevet plantet i et tidligere vådområde som blev drænet efter udretningen af Skjern Å. Et område, som igen er blevet fugtigt efter genopretningen af åens snoninger og hvor træerne derfor har let ved at vælte, og vi lærte at arbejde med landskabet, skovbunden, træerne og lyset, lydene, duftene og berøringen som sanselige partnere.

Den første dag indledtes workshoppen med performancen *Å vil liv* hvor alle der var med i campen var inviteret som deltagende publikum. De tre performere førte os igennem sansebaserede oplevelser og fortællinger struktureret som en rejse gennem nogle af Deep

Forest Art Lands landskaber (skov, sumpområde, sø og å). De følgende dage var der to workshops à ca. tre dage hvor sammenlagt 27 piger forberedte en afsluttende performance gennem øvelser i skoven, produktion af tekster og udvikling af scenarier. Her fik vi for alvor nærkontakt med skoven når vi bevægede os på skovbunden, betragtede landskabet, mærkede på træerne, hørte vinden og skrev små historier.

Marika Seidler skriver på sin hjemmeside at målet med Voks skoV er "at fremme fordybelsen og naturoplevelsen hos den enkelte", og at "vi fordyber os i naturen med en kunstners blik ud fra biologiske observationer af skoven"¹³. Min oplevelse var at workshoppen gav os en meget tæt tilknytning til det lille område af skoven, vi befandt os i, mens jeg var der. Det var som om det krævede tid at åbne opmærksomheden for følelsen af stedet: dets rytme, dets måde at påvirke kroppen på, dets elementer, dets bevægelser. Man kunne tale om at stedet "blev til" for os gennem vores opmærksomhed, ligesom man kan forestille sig, at vi som mennesker langsomt "blev til" for stedet. Det lyder måske esoterisk, men økologisk opmærksomhed går begge veje: vi bliver landskabet, og landskabet bliver os.

Afslutning: læringspotentialerne igen

Opsummerende kan det siges, at INGRID – Deep Forest Art Camp indeholdt en række læringsmuligheder som gik langt ud over hvad normal skoleundervisning kan tilbyde. For det første gav campen mulighed for at lære ikke bare *om* kunst, men *gennem* kunst og gennem samvær med kunstnere over tid. Som deltagere i kunstnerne projekter lærte pigerne om kunst som sansende, æstetiske processer der involverer hele kroppen til at skabe begivenheder både for sig selv og for andre. For det andet gav INGRID deltagerne mulighed for at lære at indgå i praksisfællesskaber med mennesker de ikke kendte uden at miste sig selv. Tværtimod åbnede workshoppene mulighed for at afprøve det at være "sig selv" på nye og potentielt frigørende måder. For det tredje erfarer deltagerne hvad det vil sige at være ikke bare i naturen, men *med* naturen. I mange af projekterne indgik naturen med sine landskaber og materialer som en aktiv samarbejdspartner.

Ved at være ude hele tiden og ved at deltage i aktiv sansning og nye måder at arbejde med materialer på, fik pigerne mulighed for at øve sig i økologisk opmærksomhed og for at opleve hvordan kunst, fællesskab og natur kan indgå i et gensidigt samspil. Forskningsmæssigt har INGRID bidraget med indsigt i en type læring som potentielt er *transformativ* hvilket betyder at den på længere sigt kan påvirke deltagerens opfattelse af sig selv og af den verden de lever i. En modig hypotese kan således være at sociale og økologiske kunstprojekter som på sigt kan bidrage til nye æstetisk og sanseligt orienterede opfattelser af natur og bæredygtighed.

Tak

Jeg vil gerne takke *Deep Forest Art Land* og *De grønne pigespejdere* for støtte og godt samarbejde. Tak til deltagerne og kunstnerne i lejren for at lukkede mig ind som deltager, og for, at I ville snakke med mig midt i alt det andet der foregik. Særlig tak til Lisbeth Bank og Pernille Bøggild, Benedikte Bjerre og Seidlers Sensorium for at jeg må bruge jeres workshops som eksempler. Ekstra tak til Benedikte for lydfilen og til Thit Taaning for grundig og tålmodig korrekturlæsning. Alle fejl og unøjagtigheder er herefter mine alene.

Litteratur

- Biesta, G. (2011). *God uddannelse i målingens tidsalder – etik, politik, demokrati*. Aarhus: Forlaget Klim
- Bishop, C. (2012). *Artificial Hells: Participatory Art and the Politics of Spectatorship*. New York, NY: Verso.
- Illeris, H. (2016). Billedpædagogik og bæredygtighed. Udkast til en didaktisk platform. *Billedpædagogisk Tidsskrift* 2016(3), 20-25
- Illeris, H. (2017). Subjectivation, togetherness, environment. Potentials of participatory art for Art for Sustainable Development (AESD). *InFormation, Nordic Journal of Art and Research* 6(1), 1-16. <https://journals.hioa.no/index.php/information/article/view/2166>
- Kontturi, K. (2014). Moving matters of contemporary art: three new materialist propositions. *Journal of art and media studies* 5, 42-54.
- Morton, T. (2018). *Being ecological*. London: Penguin Books

Noter

- 1
Navnet INGRID er en hyldest til Ingrid Ulbricht (1870- 1937) som i 1919 var en af initiativtagerne til oprettelsen af KFUK-pigespejderne i Danmark sammen med bl.a. Augusta Frydendahl.
- 2
Citeret fra den oprindelige projektbeskrivelse: "Campfire. '100 piger – 100 fortællinger', et samarbejde mellem Deep Forest Art Land og De grønne pigespejdere", s. 1
- 3
I praksis betød det at jeg vekslede mellem fuld deltagelse hvor jeg fulgte trop med pigerne og var med i de forskellige workshop-aktiviteter, og delvis deltagelse hvor jeg hang ud og snakkede med folk eller bare sad i udkanten af det der foregik og tog noter enten på skrift eller med kameraet i mobilen. Min rolle som forsker var altså ikke at bedømme eller evaluere projektet, men at se hvad der opstod undervejs i feltet mellem kunst, natur og læring.
- 4
Egne notater fra besøg i workshoppen Naturens vævere
- 5
<https://www.youtube.com/watch?v=hgLTCW3kSo>
- 6
Groft set kunne de 80 piger fordeles i tre grupper: de som var medlemmer i De grønne pigespejdere og som derfor havde god forhåndserfaring med lejrliv og spejderaktiviteter, de som var interesseret i at lave kunst og som havde god erfaring med det fra skole og fritid, og endelig piger rekrutteret fra lokale skoler som var kendte i området og som i nogle tilfælde kendte Deep Forest Art Land i forvejen.
- 7
<https://pigespejder.dk/100-aars-jubilaetum/ingrid/>
- 8
I bogen *God uddannelse i målingens tidsalder* (2011, s. 32) definerer Biesta subjektifikation således: "Subjektifikationsfunktionen kan måske bedst forstås som det modsatte af socialisationsfunktionen. Det handler netop ikke om den nytillkomne indførelse i eksisterende ordener, men om måder at være på, hvor individet ikke blot er et 'eksemplar' i en mere overgribende orden."

- 9
Egen transskribering fra lydfil indtalt af kunstneren på min opfordring den 13. juli 2019
- 10
Egen transskribering fra lydfil indtalt af kunstneren på min opfordring den 13. juli 2019
- 11
Udtrykket "More-than-Human" bruges i ny-materialistisk og post-humanistisk forskning for at undgå de traditionelle modsætninger mellem fx menneske og natur.
- 12
Egne notater fra besøg i workshoppen Voks skoV
- 13
<http://seidlerssensorium.dk/project/workshops-voks-skov/>. På grund af de særlige omstændigheder på INGRID blev Voks skoV her gennemført i en lidt forkortet og tilpasset version set i forhold til den der beskrives på hjemmesiden.

Deep Forest Art Land

Her forenes eksperimenterende samtdiskunst med friluftsliv og naturoplevelser.

John Kørner "Produzione"

Foto: René Schmidt

Foto: Per Borch

MONSTRUM "Skovsnogen"

Foto: René Schmidt

Rene Schmidt "Giant Beetle"

Gennem forløbet af snoede stier drager du på ekspedition gennem skoven. På din vej møder du over 80 unikke kunstinstallationer, som alle vil udfordre din fantasi - og der kommer hele tiden nye til. Deep Forest Art Land arbejder ud fra idéen om, at kunst og natur kan frigøre vores kreative potentiale

og gøre os mere åbne, modtagelige, og i stand til at kaste os ud i nye udfordringer. Denne særlige kombination af at være aktiv og lære noget om sig selv i mødet med kunsten og naturen har givet Deep Forest Art Land et stort, altfavrende og stadigt voksende publikum.

Deep Forest Art Land har en unik sammensætning af "naturstykker", som alle er med til at frisætte oplevelser og sansning. Nogle steder afspejler naturen årtiers landbrugs- og skovdrift, andre steder har træer og buske fået lov til at gro vildt og uforstyrret. Der er stor diversitet blandt plante- og dyreliv, og hertil kommer natur- og landskabsbilleder som løvskov, nåleskov, å-løb, krat, højmose, hede og eng. Fra toppen af Døvling Bakkeø er der desuden en sjælden mulighed for at komme op og kigge ud over det ellers flade vestjyske landskab.

Deep Forest Art Land producerer og formidler samtidskunst der i sit udgangspunkt kan synes vanskelig at afkode. Men med kombinationen af et højt kunstnerisk niveau og kunstnere der forstår den særlig kontekst som skoven og stedet tilbyder, er der skabt en ny type dialog og fællesskab mellem kunsten og publikum. I Deep Forest Art Land møder man seriøs samtidskunst på en ny og uventet måde.

Deep Forest Art Land har en stærk social profil med blandt andet sin egen skoletjeneste, der kommunikerer natursyn og samtidskunst til alle grupper af børn og unge. Det gør vi gennem kommunikation og aktiv læring, som ikke forudsætter specifikt forhåndskendskab, men som møder børnene netop der hvor de er.

Foto: Cristina Reuter

Elle Klarskov Jørgensen
"Station LYR"

Foto: Cristina Reuter

Peter Land "Falden måne"

Foto: René Schmidt

Ida Hy og Cecilie Bitsch Pedersen
"Fremmed Støj"

Denne tilgang ses i alle aspekter af Deep Forest Art Land. Vi henvender os til alle samfundslag, og det kræver ingen særlige forudsætninger at føle sig tilpas blandt værkerne i skoven. Landskabet og den omgivende natur åbner op for nye og anderledes møder med samtidskunsten - også for mennesker der ellers ikke færdes på kultur- og kunstinstitutioner.

Vi har desuden et særligt fokus på den kunstneriske fødekæde. Hos os kan talentfulde unge kunstnere udvikle, producere og præsentere værker på lige fod med mere etablerede kunstnere. Vi er en rampe for talenter og nye udtryksformer.

Anna Bak "Cabin-in The Woods"

Foto: René Schmidt

Pernille Bøggild og Lisbeth Bank
"En entomologisk meddelelse"

Foto: René Schmidt

Jes Brinch "HATE"

Foto: René Schmidt

Info

Find vej

Deep Forest Art Land ligger i Midtjylland midt imellem Herning og Billund. Placeret overfor Døvlingvej 2, 6933 Kibæk
GPS: 55.92319, 8.907687

Varighed

Ruten er 3,5 km lang. Beregn ca. 2 timer til besøget.
Ruten kan evt. opdeles i enten Nord- eller Sydkoven

Spise og overnatning

Der kan arrangeres mad og drikke ved guidede ture, ellers anbefales Skarrild Hus (3,5 km) og Sdr. Omme Kro (10 km).

Om os

Deep Forest Art Land er en selvejende institution, baseret på frivillig entré, bidrag fra private fonde og sponsorer, samt driftstilskud fra Herning Kommune.

Åbningstider & Entré

Åbent alle dage
Frivillig entré 20,- pr. person.
Mobile Pay 176611
Bidrag går ubeskåret til vedligeholdelse og udvikling af publikumsfaciliteter

Guidede ture

Der tilbydes hele året guidede ture og workshops tilpasset netop dine behov. Læs mere på www.deepforestartland.dk

Grupper

Grupper på over 25 personer bedes registrere besøget på forhånd til info@deepforestartland.dk med angivelse af antal person, ankomstdato, tidsrum og kontaktperson.

Kontakt

Deep Forest Art Land
Døvlingvej, 6933 Kibæk, Danmark
+45 7179 0911
info@deepforestartland.dk
www.deepforestartland.dk

Bestyrelse

Finn Poulsen
Formand, Partner og Administrerende Direktør i Bestseller Retail Europe

Johs Poulsen
Næstformand, Formand for Kultur- og Fritidsudvalget Herning Kommune

Anders Kold
Museumsinspektør, Louisiana Museum of Modern Art

Anne Marie Mau
Arkitekt

Hanne Torp Brodersen
Projektchef Færch Fonden

John Kørner
Billedkunstner

Søren Green
Gårdejer

René Schmidt
Billedkunstner

Organisering

Kristina Taaning
Daglig Leder

René Schmidt & Søren Taaning
Kunstnerisk Ledelse

Aksel Krør
Produktion

Jørn Lindhardtzen
Drift

STATENS KUNSTFOND

Ole Kirk's Fond

Karstoff
Borgerforening

Scanregn

NORDEA
FONDEN

**Deep
Forest
Art
Land**